

Al Redactor Poeta...

Avui lectors, amb catxaça,
us diré jo, si Déu ho vol,
les angúnies que ara passa
quan viatja un espanyol.

Suposem que amb aeroplà
surto jo avul del país,
puix em toca anar a arreglar
uns assumptes a París.

Tractant-se d'en Pau Poeta
suposem que tinc amics,
com tants d'altres del planeta,
a París, que són molt rics.

Per no fer-los enfadar
i evitar-me alguns gastets,
tinc costum d'anar a sopar
a casa d'algun d'aquests.

Suposem que tot sopant
la família i la criada
em pregunten com estan
la muller i la mainada.

Suposem que havent sopat,
s'empolainen tots ben bé,
i amb un cotxe ben tapat
m'acompanyen al cafè.

Tractant-se d'un foraster
al moment quedés voltat
de senyors que els ve molt bé
preguntar més que un lletrat.

I és un cas molt natural
que em preguntin pel govern,
és un vici o és un mal
que es crònic i serà etern.

Voldria que em describissis,
amic lector, mos afany, si em pregunten
quantes "crisis" hem tingut aquí amb quatre anys.

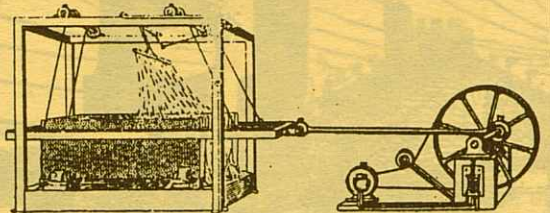
Què els diré, pobre de mí,
si em pregunten com està
l'ordre públic de per aquí
del trenta i cap ençà?

L'afany gros el considero
si em pregunten de que ve
que a en Largo Caballero
la broma li sortís bé.

Però un conflicte dels més grans
el tindré si se'ls acut
preguntar-me, als catalans
com ens prova l'Estatut.

Si em parlen del Ministeri
que tenim, quin caire té;
vel·aci un altre misteri
que aclarir-los no podré.

Feu vostres encàrrecs
al
**TALLER DE
PEDRA DE GRANIT**
de

RAMON ALONSO
VILANOVA DE LA ROCA

*I així successivament
si segueixen preguntant
el ridícol antré fent
fins que a l'últim em diran:*

*"Vous a nos, ens defraudé
cher ami no aclarim re;
motre vous gran reserve
o estez vous mal informé."*

*El millor remei que hi ha
per un esquivar les mosques
és dir clar i ben català
que estem fets un trencaclosques.*

*Perquè, vaja, el què estem fent
no es sarsuela ni opereta;
es comèdia totament.
Vostre amic*

EN PAU POETA

Festes Nadalenques

Patronat Catequístic

La Roca del Vallès

Els Pastorets

No esperis que el govern ho faci

Nadal, Cap d'Any, Reis, aparadors
plens d'escollits menjars i delicioses be-
gudes. Pernils, formatges, capons rostits,
torrons, dolços i vins espumosos. Deves-
sall de diners en presents i regals d'in-
calculable valor.

Centenars de ciutadans desvalguts i
sense un mos de pa per desdejunar-se.

Milers de criatures orfes, abandonades
i abatudes per la misèria més vergonyosa
i deplorable, sense ni un petit tros de
manta per tapar-se en aquestes tristes,
llargues i fredes nits de la hibernada.

Pensa-hi, estimat lector. No permetis
que un teu semblant mori de fam i de
fred, mentre tu disfrutes i t'entregues a
la disbaixa d'aquestes formoses festes.

Sigues caritatiu, ajuda'ls; no esperis
que el govern ho faci.

Orientacions a les donzelles

Ja s'apropa Nadal i les tan celebrades
festes que el segueixen. Ja les donzelletes,
joioses, cuiten d'allò més per a acabar
llurs vestits i fins s'amoïnen i es preocu-
pen per si aquest plec o aquella mànega
no els va prou bé. Ja els infants enriolats,
esperen amb delit els torrons, les neules
i... el pollastre del dia de Nadal.

Pollastre hem dit? Certament, en aquest
dia és en una de les dates que es sacri-
fica més bestiar d'aquesta mena i crec
que no seria per demés que avui ens
ocupessim quelcom de la manera com
deu haver de servir-se el pollastre, car
generalment s'acostuma a portar-lo sen-
cer a taula i si, casualment en aquells
dies, teniu hostes a vostra casa, crec que
us plaurà conèixer, encara que lleugera-
ment, com heu de partir-lo.

Així, doncs, quan porteu a taula el pol-
lastre enter, cosa per cert ben elegant,
deu haver de tallar-se primerament les
ales i les cuixes, procurant introduir el
ganivet en les articulacions amb objecte
que pugui fer-se fàcilment aquesta ope-
ració. Seguidament, pot tallar-se la part
anomenada «pit», i sempre de llarg a llarg,
cosa que us serà vertaderament fàcil,
després d'haver separat les parts abans
dites, o sia les ales i les cuixes.

Altre advertiment ben necessari que
cal conèixer és que ja mai teniu d'alçar-
vos de vostre seient per servir, puix al
fer-ho sembla que aneu a realitzar una
feina molt penosa i molesta, el que forçò-
sament advertiran els vostres hostes. Pen-
seu, doncs, donzelles amigues, que teniu
de restar assegudes en vostre lloc, al
moment de servir; del contrari, significa-
ria un manament a les regles que una
refinada educació imposa.

En altres «Orientacions» ja ens ani-
rem ocupant de diverses regles que
deuen observar-se a taula i que poden
contribuir en part a la vostra elegant
formació de mestresetes de casa, puix
teniu de pensar que són moltes les per-
sones que desconeixen en absolut ço
que mana la cortesia. I prou; sols us diré
que tant si seguïu les meves indicacions
com no, us desitjo que pugueu menjar
el pollastre feliçment, celebrant a desdir
les festes nadalenques i preparant-vos
per a donar la benvinguda al proper any

F. 1936. — AMÈLIA A. D'ANHELO